

και εκτός από μερικά τετραγωνικά μέτρα μπροστά στην είσοδο δεν διέθετε καθόλου αυλή. Απλόν ήταν και το εσωτερικόν, με τα απολύτως αναγκαία για μια μικρή εκκλησία. Από ότι ενθυμούμαι υπήρχε πάντοτε έντονη επιθυμία επέκτασης ή ανοικοδόμησης του παρεκκλησιού. Αρχές της δεκαετίας του 1950, η εκκλησιαστική επιτροπή της οποίας ήμουν τότε μέλος για δύο περίπου χρόνια, έδωσε προτεραιότητα στην επείγουσα ανάγκη για εξωραϊσμό της εκκλησίας της Αγίας Άννας. Υπήρξε πολύ ικανοποιητική ανταπόκριση από τους ενοριάτες και με τη διενέργεια εράνου εξασφαλίστηκαν τα χρήματα για να παραγγελθεί νέον τέμπλος την κατασκευήν του οποίου ανέλαβεν ο Κώστας Χ' Χριστοδούλου. Εβάφη επίσης άσπρο το εσωτερικόν και το εξωτερικόν της εκκλησίας, διεμορφώθη το δάπεδο με καλής ποιότητας μαρμαράκια και έγινε επίστρωση της αυλής. Πρόεδρος της εκκλησιαστικής επιτροπής ήταν ο Σάββας Καλογήρου και το τρίτο μέλος ο Γιαννάκης Λοϊζου. Τα εγκαίνια της εκκλησίας έγιναν ολίγον αργότερα από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ' καρποφορούντος του Μάκη Χρίστου. Μετά 12 περίπου χρόνια έγινε και η επέκταση του παρεκκλησιού. Παρεχωρήθη γη από το διπλανό κτήμα, έγιναν εισφορές και προσεφέρθη εθελοντική εργασία.

Εχω αναφερθεί στην εκκλησία της Αγίας Άννας και τονίσει ότι ήταν φτωχή. Για

χάρη των νέων, που πιθανόν να μην έχουν υπ' όψη τους το ιστορικό, παραθέτω με αυτομμία ορισμένα στοιχεία.

Η πρώτη εκκλησία της Αγίας Άννας ήταν κτισμένη πάνω στο λόφο, δεξιά του δρόμου προς τον Κεφαλόβρυσον και απέναντι από τον μύλον της Στράτας. Δίπλα από την εκκλησίαν ήταν το νεκροταφείον της ενορίας. Το έδαφος ήταν αργιλλώδες και όχι πολύ στερεόν. Γύρω στα 1890 εσθμειώθη κατολισθήση με αποτέλεσμα να σχίσουν οι τοίχοι και σε μικρό χρονικό διάστημα να παραστεί ανάγκη να εγκαταλειφθεί η εκκλησία σαν ετοιμόρροπη.

Για να κτισθεί η νέα εκκλησία, που τέλειωσε, το 1899, ήταν βαρύ φορτίον για μια ενορία που ο αριθμός των οικογενειών είναι αμφίβολον αν έφθανεν τότε τις 100. Ετσι αναγκάσθηκαν να εκποιήσουν και το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας της. Μέχρι των ημερών μας για να καλυφθεί ο προϋπολογισμός της εχρειάζετο κάποια επιχορήγηση από την Αρχιεπισκοπή.

Έγραψα τα λίγα αυτά λόγια για την περιοχή που μεγάλωσα και ήμουν στενά συνδεδεμένος μαζί της. Είναι αναμνήσεις της παιδικής και νεανικής ηλικίας και πληροφορίες από γεροντότερους όταν εγώ ήμουν παιδί. Για το απώτερο παρελθόν εβασίστηκα στα λιγοστά στοιχεία που μπορούμε ν' αναφερθούμε σ' αυτό το στάδιο.

Τρικυμία

Χαίρομαι η παραγμένη θάλασσα
που με τις άμετρες φάλαγγες των κυμάτων της
επιτίθεται της ξέρας με μανία
χαίρομαι και τη ξέρη που ταμπουρώθηκε
ως τα βάθη του βυθού κι ηρωικά της αντιστέκεται.
Χαίρομαι και τις εκατόμβες των θυμάτων
που σβήνουν στο πεδίο της απέλπιδας μάχης

χύνοντας ικώρα τον πάλλευκο αφρό τους,
Μα χαίρομαι, ώ χαίρομαι, το θάματου φωτός
που μέσα από τα κάτοπτρα και τα πορίσματα των νερών
αδιάφορο κι αμέτοχο της άγριας πάλης
βρίσκει τον τρόπο να μας φτιάξει θησαυρούς
από ασήμι, χρυσάφι και διαμάντια

Τάκης Νικολαΐδης